

Libor Vondráček: Proč chceme zrušit koncesionářské poplatky | Události 11.2.2026

12.2.2026 - Libor Vondráček | Strana svobodných občanů

Předseda Svobodných a poslanec klubu SPD Libor Vondráček se 11. února ve studiu Událostí, komentářů střetl s exministrem kultury Martinem Baxou z ODS v debatě o budoucnosti veřejnoprávních médií a napjatých vztazích vlády s kulturní scénou. Vondráček obhajoval plány vlády na zrušení koncesionářských poplatků a jejich nahrazení financováním ze státního rozpočtu, zatímco Baxa varoval před ohrožením nezávislosti České televize a Českého rozhlasu.

Libor Vondráček byl v úvodu konfrontován s kontroverzním výrokem Trikolóry, která je součástí klubu SPD. Ta na sociálních sítích srovnala Hynka Čermáka s Jurajem Cintulou, atentátníkem na slovenského premiéra Roberta Fica. Moderátorka Tereza Řezníčková citovala: „Nový hrdina angažovaného umění, Vášáryová v kalhotách, tvrdý jak Juraj, ať žije svobodná kultura, Cintule.“ Vondráček se od výroku distancoval slovy: „Nevím, co tím sledovali kolegové z Trikolóry. Já jméno pana Cintuly teďka slyším v podstatě poprvé.“ Zároveň ale odmítl výrok komentovat a zdůraznil, že nemá potřebu „komentovat každý jeden příspěvek Trikolóry.“

Když mu byla připomenuta programová priorita Svobodných – „Zamezíme zneužívání státní moci a represivních složek vůči občanům za jejich názory či veřejné postoje. Svoboda projevu je nedotknutelná“ – Vondráček trval na tom, že pan Čermák „má svobodu slova a bude ji mít před projevem i po projevu.“ Dodal, že Svobodní chtějí odstranit paragraf 318a z trestního řádu: „Rozhodně se pan Čermák nemusí obávat toho, že by byl jakkoliv popotahován za své projevy, takže tohle to období už máme za sebou.“

Slovenský model a jeho důsledky

Klíčovým tématem debaty bylo financování veřejnoprávních médií a možná inspirace Slovenskem. Vondráček neváhal přiznat, že vláda se slovenským modelem inspirovala: „Za minulé vlády slovenské se sloučila Slovenská televize, Slovenský rozhlas. Začaly se platit poplatky ze státního rozpočtu, minimálně to, že nechceme platit koncesionářské poplatky tím způsobem jako dnes a chceme, aby se financovaly tyto dvě organizace ze státního rozpočtu, je určitě věc, kterou vidíme na Slovensku, vidíme, že to tam nějak funguje.“

Zároveň zdůraznil, že jde o splnění volebního slibu: „My nechceme měnit naše názory, my nechceme měnit naše sliby a chceme dodržet to, co je v programovém prohlášení.“ Reagoval i na ministra kultury Oto Klempíře, který původně prosazoval zachování koncesionářských poplatků: „Pan Klempíř to říkal jako svůj občanský názor. Každý v té koalici má různé názory na různé problémy, ale v momentě, kdy se někdo stane ministrem s nějakým programovým prohlášením a s nějakým mandátem vlády, tak je dobré, když jako ministr vystupuje konzistentně.“

Martin Baxa, který v minulé vládě stál v čele ministerstva kultury, ostře reagoval na Vondráčkovy argumenty. Označil změnu financování za „vážený zásah do fungování jednoho z pilířů svobodné společnosti“ a vytknul vládě nedostatek transparentnosti: „Pokud se chystá vážný zásah do fungování médií veřejné služby, zdůrazňuji vážný zásah, tak je vaší povinností to od začátku veřejně diskutovat.“ Připomněl, že při své vlastní novele mediálního zákona zřídil od začátku expertní skupinu a celý proces byl veřejný.

Obvinění z netransparentnosti

Vondráček odmítl poskytovat konkrétní informace o připravovaných variantách s odůvodněním, že by to mohlo vést k nesplněným slibům: „Já jsem rád, že pan Klempíř neříká žádné podrobnosti, které se zatím zcela neprojednali na té koaliční úrovni, aby se mu právě nestalo to, co panu Baxovi, tedy že pak bude muset brát zpátky to, co by řekl.“ Dodal: „Ty informace se postupně budou dávkovat tak, jak na nich bude shoda, protože není důvod tady hovořit o věcech, které se dějí na uzavřeném jednání.“

Baxa tento postup označil za „naprosto nepřijatelné v demokratické společnosti“ a zdůraznil: „Generální ředitelé obou veřejnoprávních médií zcela legitimně vznesli požadavek na zřízení odborných skupin.“ Varoval, že předseda SPD Tomio Okamura „opakovaně ve sněmovně hrubě napadal média veřejné služby“ a „říkal, že by se měly transformovat na příspěvkové organizace, kdy může prostě politik okamžitě odvolat ředitele a úplně je řídit.“

Spor o nezávislost médií

Zásadní rozpor mezi oběma politiky se projevil v otázce, jak zajistit nezávislost veřejnoprávních médií. Vondráček tvrdil, že současný systém nezávislost nezaručuje: „Jak to zaručovala ta předchozí varianta? Kdy mohl přece úplně stejně ten poslanec a ta většina ve sněmovně snížit výši poplatků a úplně tak by zkrouhla rozpočet České televize a Českému rozhlasu. Není v tom téměř žádný rozdíl.“

Baxa oponoval, že současný systém „zajišťuje to, že je to přímý, přímá cesta poplatků k těm médiím veřejné služby, to znamená, neexistuje možnost politické kontroly toho, jak se s těmi penězi nakládá.“ Dodal: „My prosazujeme návrh, aby je kontroloval i Nejvyšší kontrolní úřad, ale nelze do nich zasahovat.“

Vondráček argumentoval neefektivitou současného systému: „Když tady vychází zprávy o tom, že Český rozhlas na výběr správy poplatků má náklady 100 milionů korun, no tak je otázka, jestli je nutné, aby se 100 000 000 Kč z těch, které vyberou koncesionáři, konzumovalo na výběr těchto poplatků.“ Současné poplatky označil za „internetovou daň“ s tím, že lidé je platí, „ať už se koukají nebo nekoukají.“

Když byl dotázán, zda nepůjde o zavedení nové daně, Vondráček kategoricky odmítl: „Určitě ne. My nechceme zvyšovat daně, nechceme zavádět nové daně ani windfall tax, ani internetovou daň.“ Zároveň ale přiznal, že půjde o „další mandatorní výdaj“ ze státního rozpočtu.

Časový harmonogram a politický kontext

Vondráček potvrdil, že vláda chce změnu stihnout do rozpočtu na rok 2027: „Byl už veřejně řečeno, řečen termín, že by bylo dobré, kdyby se to týkalo rozpočtu 2027, aby se ty všechny věci stihly v rámci tohoto kalendářního roku. Očekávají to od nás naši voliči, protože ty strany, které kandidovaly s tímto volebním slibem, tak to slibovaly.“

Baxa mu vytknul pokrytectví s odkazem na rok 2009, kdy ODS zvažovala zrušení poplatků. Vondráček reagoval, že tehdy šlo o jinou éru: „Opravdu žijeme v jiné době. Dneska jsou jiné DVBT-2, možnosti vysílat stovky, tisíce kanálů frekvencí. Všechno funguje jinak než v tom roce 2009.“ Baxa ale připomněl, že za vlády ODS Mirka Topolánka došlo v roce 2008 naopak k výraznému navýšení poplatků na 135 korun, což umožnilo veřejnoprávním médiím dlouhodobou stabilitu.

Osobní postoj versus vládní politika

Zajímavým momentem bylo Vondráčkovu osobní vyjádření, že by sám šel ještě dál než vládní plány:

„Kdyby to bylo na mě, já bych šel cestou Javiera Mileie. Podle mého názoru už je to přežitek ty státem zřízená média.“ Zároveň ale zdůraznil, že jde o jeho pravicový postoj, nikoliv o vládní záměr: „To, že by to bylo zrušeno úplně, to je můj postoj, ale ne většinový postoj vlády. Já jsem prostě pravicový politik, tak se nemůžu ubránit tomu, když můžu šetřit.“

Baxa uzavřel debatu varováním: „Dneska dělají tu reformu strany, které prostě veřejnoprávním médiím nevěří a z toho důvodu já mám vlastně vážné obavy z toho, jak ten princip dopadne.“ Slíbil, že opozice bude „bránit jakýmkoliv pokusům, které budou zavánět tím, že někdo tady chce ovládnout veřejnoprávní média,“ a že už včera se pokusil zařadit na program Poslanecké sněmovny bod o aktuální informaci k přípravě legislativy – návrh byl ale zamítnut.

Vondráčkovy vystoupení ukázalo, že vláda má jasný záměr změnit financování veřejnoprávních médií do roku 2027, ale zatím není ochotna zveřejnit konkrétní podobu připravovaných variant. Zatímco on sám argumentuje splněním volebního slibu a úsporami na administrativě, opozice varuje před ohrožením nezávislosti médií veřejné služby a nedostatkem transparentnosti celého procesu. Spor se tak přesouvá z roviny technické do roviny hodnot – jde o to, zda veřejnoprávní média mají být pilířem demokracie, nebo zda představují „přežitek“, jak naznačil Vondráček ve svém osobním postoji.

<https://svobodni.cz/video/libor-vondracek-proc-chceme-zrusit-koncesionarske-poplatky-udalosti-11-2-2026>